

Μεταξύ ανθρώπου και Θεού.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

φωτο: korifogrami.gr

Όσο είναι πιο κοντά ο άνθρωπος στον Θεό, τόσο του φαίνεται μεγαλύτερος ο Θεός, και ο άνθρωπος μικρότερος. Όσο είναι πιο μακριά ο άνθρωπος από τον Θεό, τόσο του φαίνεται μεγαλύτερος ο άνθρωπος, και ο Θεός μικρότερος.

Υπάρχει ένα διάστημα μεταξύ ανθρώπου και Θεού, όπου ο άνθρωπος χάνεται, ενώ ο Θεός παραμένει και υπάρχει ένα άλλο διάστημα, όπου ο Θεός χάνεται, ενώ ο άνθρωπος παραμένει.

Η άρνηση του Θεού δεν αποδεικνύει απολύτως τίποτα περί Θεού, αλλά δείχνει το μήκος του διαστήματος μεταξύ του αρνητή και του Θεού. Όταν ένας αρνητής του Θεού πιστέψει ξανά στον Θεό με τούτο δείχνει μόνο ότι το μήκος του διαστήματος μεταξύ του και του Θεού κόντυνε.

Για να γνωρίσει ένας άνθρωπος την ύπαρξη των πυραμίδων της Αιγύπτου, πρέπει ή να πιστέψει εκείνους, που βρέθηκαν άμεσα κοντά στις πυραμίδες, ή πρέπει μόνος

του να έρθει άμεσα κοντά στις πυραμίδες. Τρίτος τρόπος δεν υπάρχει.

Έτσι και κάθε άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει την ύπαρξη του Θεού ή πιστεύοντας εκείνους, που στάθηκαν και στέκουν σε άμεση επαφή με τον Θεό, ή πρέπει να κοπιάσει να έρθει μόνος του σε άμεση επαφή με τον Θεό.

Σ' εσένα φαίνεται γελοίος και θλιβερός εκείνος, που αρνείται την ύπαρξη των πυραμί-δων σε τέτοια βάση, επειδή ο ίδιος δεν έχει δει τις πυραμίδες προσωπικά; Ακόμα πιο γελοίος και θλιβερός φαίνεται εκείνος ο οποίος αρνείται την ύπαρξη του Θεού σε τέτοια βάση. Πιο γελοίος και θλιβερός φαίνεται ο δεύτερος από τον πρώτο επειδή:

Πρώτον, εφόσον τις πυραμίδες μπορεί να γνωρίσει προσωπικά μόνο σ' ένα μέρος σ' όλο τον κόσμο, ενώ τον Θεό μπορεί να Τον γνωρίσει προσωπικά σε κάθε μέρος ολόκληρου του κόσμου και δεύτερον, αφού είναι κατά χιλιάδες μεγαλύτερος ο αριθμός εκείνων των μαρτύρων που προσωπικά γνώρισαν τον Θεό, από τον αριθμό εκείνων που προσωπικά γνώρισαν τις πυραμίδες.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Στοχασμοί περί καλού και κακού, εκδ. Εν πλω, σ.117-118)